

overbevist om, at det er meget for lavt, og at man vil komme meget højere op, navnlig her i Kjøbenhavn, men ogsaa i Købstæderne. Men det vil ogsaa have til Følge, at den Sum, der bliver at udbetale af Statskassen dels til Kjøbenhavn, dels til Købstæderne, vil blive større.

Der er af adskillige Talere fra den anden Side end den, jeg tilhører, til min store Forundring kommet Bemærkninger om nu — jeg nævner netop dette nu, fordi det ikke er sket tidligere; ogsaa det ærede 12te kongevalgte Medlem kom ind paa det samme — at man eventuelt vil foretrække en ligefrem Afskrivning af Grundskatterne. Det forundrer mig i højeste Grad. Jeg ved ikke rettere, end at Folketinget netop har højet sig for Flertallet her i Tinget paa det Punkt. Man gik ud fra, at Flertallet heroppe satte Pris paa, at de gamle Skatter skulde bevares — der blev sagt af Hensyn til Valgretten til Landstinget, men der var vel ogsaa et andet Hensyn, som er blevet gjort gældende heroppe fra, og som saa ofte er blevet gjort gældende, nemlig det, at disse gamle Skatter egentlig ere en Prioritet i Ejendommene, som man ikke uden videre uden at gøre Uret kan forandre. Nu at afskrive de gamle Skatter og erstatte dem ved en Ejendomsskyld og føre dette igennem helt ned til Bunden, som det ogsaa er blevet bemærket her, forekommer mig at være et ganske overordentlig radikalt Skridt. Det er saa lidt konservativt som vel muligt. Maa jeg i denne Forbindelse minde om, hvad vore Forældre eller rettere vore Bedsteforældre gjorde i Fyrreerne, da man var misfornøjet med den daværende Matrikel og Stænderforsamlingen havde den Sag til Behandling. Man var da meget ængstelig for at rokke ved de gamle Skatter. Man fastsatte nemlig den Gang Gammelskatten og sagde, at det, man kan lægge over paa det ny Hartkorn, indskrænker man til en lille Bagatel, og den fik saa Navn af Landskat. Man brugte altsaa ikke den ny Matrikel, fordi man fandt, at hvis Ejendomsbesidderne havde faaet en meget stor Hartkornsskat — det ærede 2det Medlem for 9de Kreds kom jo med et Eksempel paa, at en Mand havde faaet 4 Gange saa meget nyt Hartkorn paa sin

Ejendom, som han havde af gammelt Hartkorn — vilde man gaa disse Menne-skers Interesse for nær, og af den Grund handlede man saaledes i 1844, og senere da Hartkornet blev udjævnet ved Loven af 20de Juni 1850, da der var en Del Hartkornsejere, der vare privilegerede i Henseende til Skatter, turde man ikke paa-lægge dem en ny Skat, uden at give dem Erstatning en Gang for alle i Statsobligationer, fordi man paa lagde dem en højere Skat. Man har altsaa baade i 1844 og 1850 været meget konservativ. Men nu komme de Herrer og foreslaa, at vi skulle afskrive alle Skatter og erstatte dem med en Ejendomsskyld, uden at der er Tale om at give mindste Erstatning til de Ejere, som ville være grumme daarlig tjente med en saadan Forandring. Der er paa Opdyrkningsgrænsenovre i Jylland en Mængde Ejendomme, som have en overordentlig lille Gammelskat, og undertiden ogsaa en særdeles lille Hartkornsskat, og disses Ejere ville være uhyre daarlig tjente med uden videre at faa Gammelskatten og Hartkornsskatten afskrevet og faa en stor ny Ejendomsskyld. De have købt deres Ejendomme i god Tro og i sin Tid betalt dem dyrere, fordi der er saa lidt Hartkorn og Gammelskat, og nu paa en Gang at give dem en ny Ejendomsskyld uden at give dem nogen som helst Erstatning derfor, er i mine Øjne noget saa radikalt, at jeg, der paa visse Punkter er konservativ, mener, at man ikke saadan kan tage en Mands Ret fra ham. Ejendomsretten er ukrænkelig ifølge Grundloven, og man kan derfor heller ikke med et Pennestrøg tage Retten fra saadanne Folk, som have købt deres Ejendomme og siddet ved dem i mange Aar med en mindre Skat.

Jeg skønner ikke rettere, end at det Forslag, der foreligger her i Dag, er netop et konservativt Forslag. Man rører ikke ved Skatternes Fordeling, men man bevilger en vis Sum, og det er jo $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten, $\frac{1}{3}$ af Bygningsafgiften og en Del af Formueskatten. Denne Sum bliver at fordele til samtlige Kommuner, og jeg føler mig overbevist om, at Købstæderne faa en lige saa stor Del forholdsvis som Landboerne.

Inden jeg slutter, er der endnu en